

KDYĀ½ SE POVEDE DEN, ZVANĀ• BLBEC

StĀ™eda, 24 Ā•erven 2015

BĀjeĀ•nĀy den se mi dnes udĀl. Vstala jsem „hore zadkom“, jak Ā™mĀkĀvala moje moravskĀ babiĀ•ka. Nic mi neseslo a všechno mi vadilo. A nejspĀš i proto jsem mĀ>la fakt konfliktnĀ den. Do cesty se mi pletli pouze lidĀ, kterĀ jsem mĀ>la chuĀš nakopnout pĀ™mĀmo s rozbĀ>hem. ZaĀ•alo to u kamarĀda, kterĀ mi pĀ™mĀl pĀ>knĀy "dnĀk a slunĀiĀ• lidiĀ•ky kolem sebe". VĀ, Āše tyhle zdrobnĀ>liny nesnĀšĀm, a kdyĀš jsem si jeho sms pĀ™eĀ•etla, mĀlem jsem pozvra svĀ> firemnĀ l phone.

OkamĀšitĀ> jsem mu odpovĀ>dĀ>la zpĀ>t, Āše nechĀpu, proĀ• pĀše jako nĀ>jakĀ zastydlĀ patnĀctka, kdyĀš jako hora. Ā™Ākala jsem si, Āše jsem asi kapku pĀ™estĀ™elila, ale naštĀ>stĀ se v druhé sms ozval koneĀ•nĀ> jako Ā•lov napsal, Āše ho pĀ>knĀ> se.u, a pokud jsem vstala pr...lĀ nahoru, Āše se vĀ>bec nehodlĀ se mnou zahazovat. Ufff. DalšĀm oĀ™mĀškem byl mĀ>ĀšĀf v prĀci, kterĀ mi jaksĀ zapomnĀ>l oznĀmit, Āše zĀtra jedu na sluĀšebnĀ c a vzhledem k tomu, Āše si tykĀme, tak jsem ho velmi slušnĀ> poslala do patĀ™iĀ•nĀy mĀst. S tĀm, Āše mi to mĀ laska dĀvat aspoĀ> tĀ™mĀ dny dopĀ™edu vĀ>dĀ>t, a tudĀĀš nejedu nikam. PokĀval jen uznale hlavou a odešel upravit termĀn p mĀho pĀ™ĀnĀ. Ā™Ākala jsem si, Āše uĀš mĀm vše snad za sebou, ale den blbec ještĀ> zdaleka nekonĀil. NavštĀvila jsem vĀstavu studentĀ> designu s dcerou. Všude, ale podotĀkĀm, snad ŀplnĀ> všude, byly malĀ nĀpĀsky „NESAHA“, jenĀše jĀ jsem byla natolik zaujata nĀ>kterĀmi modely, Āše jsem si toho opravdu nevšimla. Jeden obzvlĀštĀ> povedenĀ nĀvrh dalekohledu mĀ> natolik zaujal, Āše moje ruka instinktivnĀ> vystĀ™elila a dĀ™evĀ>nou vĀ>c pohlĀdila. A uĀš jsem mĀ>la za krkem funĀci dĀmu. UpozorĀ>ovala mĀ> veelmi hlasitĀ>, všude nĀpĀsy nesahat. Omlouvala jsem se hluboce, Āše jsem si to opravdu neuvĀ>domila a pohledy okolnĀch nĀvštĀ>vnĀkĀ mĀ> pĀ™esvĀ>dĀ•ovaly, Āše jsem asi fakt DEBIL. PĀ™mĀšlo mi, Āše jednou a velmi zdvoĀ™ile, a snad staĀ•Ā, ale dĀma do mĀ> dula stĀle vĀc a korunu nasadila, kdyĀš mi velmi nevybĀravĀ> poloĀšila ruku na rameno, s tĀm, Āše proĀ• asi ty nĀpĀsy tam jsou? To uĀš jsem nevydĀchala, všechny ty pĀ™edchozĀ udĀlosti se ve mnĀ> kumulovaly, a velmi nevybĀravĀ> jsem jĀ i jĀ poloĀšila ruku na rameno s tĀm, Āše uĀš to opravdu vĀcekrĀt neudĀ>lĀm. VidĀ>la moje odhodlĀnĀ nĀladu a pohled „oko za oko – zub za zub“, Ā•ili Āše dnes opravdu ne „ty po mĀ> kamenem a jĀ po tobĀ> chlebem“. ZaĀ•ala se rychle omlouvat, Āše snad to chĀpu a Āše dĀ>lĀ jen svoji prĀci. Na to ke mnĀ> pĀ™mĀšla mĀ dceru pubertĀlnĀ, a jestli vĀm, Āše ta dĀma je manĀšelka trenĀra prvligovĀho hokejovĀho teamu. Pche, bylo mi to jedno, i kdyby byla tĀ™eba Hillary Clinton... A protoĀše všechno mĀ mĀt parĀdnĀ teĀ•ku, tak i pro mĀ> mĀ Jely jsme nakoupit do mĀstnĀho supermarketu, kde bylo všeho všudy asi 15 lidĀ a jela jednĀ kasa. Honem jsme nahĀzely do košĀku rohlĀky, chleba a mĀslo a šly ke kase. StĀla tam jedna panĀ s velikĀm nĀkupem. PovĀdala jsem si s dcerou, ten nĀš minĀnĀkup nasklĀdanĀ na pĀse, a tak nĀ>jak jsem si všimla, Āše se pĀs vĀ>bec nehĀbe. PĀ™mĀ bliĀšĀm prozkoumĀnĀ jsem zjistila, Āše panĀ s obrovskĀm nĀkupem ještĀ> došla velmi ladnĀm krokem pro vajĀ•ka tu, potĀ pro mlĀko tam a pak si velmi pomalu sklĀdĀ nĀkup do tašek. Prostor vedle kasy byl ŀplnĀ> zasklĀdanĀ a panĀ pokladnĀ sedĀ>la se zaloĀšenĀma rukama a Ā•ekala, aĀš si v klidu nĀkup nasklĀdĀ do igelitovĀch tašek a potĀ dĀ do vozĀku. Nedala jsem to a panĀ poprosila, Āše za nĀ Ā•ekĀ dalšĀch všech tĀ>ch ostatnĀch 15 lidĀ. PanĀ se usmĀla a pravila, Āše to jsou ty velkĀ nĀkupy pro celou rodinu... UsmĀla jsem se zpĀ>t s tĀm, Āše je nejlepšĀ si to nasklĀdat do vozĀku a potĀ u auta nasklĀdat do tašek. PanĀ se opĀ>t usmĀla, a jestli to mĀ>Āšu udĀ>lat za nĀ. Ā™ekla jsem, Āše klidnĀ> a pohnula jsem se smĀ>rem k nĀmi, Āše dĀ>kuje a Āše to zvlĀdne sama a nĀkup nahĀzela do vozĀku, zaplatila a odjela. Celou tu dobu jsme se na sebe jedovatĀ> culily. DvĀ> vzteklĀ sanĀ>, co za sebou mĀjĀ hnusnĀ den a potĀ™ebuĀ se nĀ>kde vyventilovat. A dceru? No, asi se za matku stydĀ>la, ale to pĀ™eĀšĀiju. DobrĀ, co?

MIRKA